

1892-1

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Brevet er udateret. Den sidste del er skrevet "Fredag Eftermiddag". Alhed har været hjemme i julen, og hendes søster Christine, som fødte sin datter 22. marts 1892, har holdt graviditeten hemmelig forældrene i et halvt år. Brevet må således være skrevet 8., 15. 22. eller 29. januar 1892.

General comment:

Alheds søster, Christine, fødte sin datter 22. marts 1892. Alhed Larsen/Warberg boede i januar 1892 på Fru Laudrups pensionat i København og var elev på Den Kongelige Porcelainsfabrik. Christine Mackie var i huset i Aarhus.

Mentioned people:

Christine Mackie
Albrecht Warberg

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB2693

Trykt udgave:

Nej

TRANSCRIPTION

Kære lille Mor!

Jeg har i dette Øjeblik faaet at vide fra Christine, at I ved det! – Hvad jeg dog vilde give for at kunne være hjemme i Disse disse ["Disse" overstreget] Dage og tale med Eder om det altsammen! – At det er en ganske forfærdelig stor Sorg for Eder, kan jeg jo tænke; og Du kan tro, vi har gruet ved Tanken om, at I nogensinde skulde faa det at vide; vi havde jo haabet og troet, at vi helt kunde skaane Eder for det, men det er maaske alligevel godt, at I have faaet det at vide! Det havde været forfærdeligt for Christine at bære paa den store Hemmelighed i Fremtiden, og det vilde sikkert have skilt Eder en hel Del ad! Mon det nu derimod ikke kunde bidrage til at føre Eder sammen? Det var dog Min store Sorg i Julen, at I kendte hinanden saa lidt og at Christine var saa lidt aabenhjærtig imod Dig, men den Gang manglede jeg enhver Betingelse for Forstaaelse! Christine ønsker inderligt at komme Dig nærmere, hun var fortvivlet over at maatte gaa og lyve for Eder i Julen og det var vi alle ["alle" overstreget] andre ogsaa; men vi maatte jo gøre det og vi trøstede os med, at det har i en virkelig gav Mening, vi gjorde det! – Stakkels Christine! hun har lidt ganske forfærdelig i dette sidste halve Aar, saa meget som overhovedet noget Menneske kan lide! jeg har undertiden været bange for, at hun skulde miste sin Forstand, saadan har hun græmmet sig. Men ét er sikkert, og det er, at Christine som Menneske betragtet har vunden meget under alt dette; jeg vilde ønske, Du kunde se de Breve jeg har faaet fra hende fra Aarhus, saa skulde Du se, i hvilke Grad, hun har forandret sig til sin Fordel og hvor hun har udviklet sig, saa Alvoren rigtig har faaet Overtaget i hende. – Naar nu blot hendes Kræfter kunne slaa til, saa hun kommer godt over det altsammen, jeg har haft Brev fra hendes Doktor; han var ked af, at hun netop nu havde faaet saa megen Anledning til Sindsbevægelse! –

Jeg vilde saa uendelig gjerne trøste og opmuntre Eder, men jeg synes at alt, hvad jeg skriver, kommer til at se saa tomt og intetsigende ud! Fredag Eftermiddag.

Tak for Dit Brev, jeg skal strax underrette Tante om det! – Jeg er forfærdelig glad ved Udsigten til at komme hjem og tale lidt ["lidt" overstreget] om det; det er næsten svært at skulle gaa her uden at kunne gøre det mindste! – Du skriver da lidt kærligt til Christine? hun har forfærdeligt ["forfærdeligt" overstreget] lidt forfærdeligt, og mest ved Tanken paa Dig og Fader. - -

1000 kærlige Hilsner!
Din Alhed.

Kære lille Mor!
og har i dette Øjeblik faaet at vide
fra Christine, at T. ved det! - Hvad
j. og vilde give for at kunne være
ligesom i disse dine Dage og tage med
der om det altsammen! - At det
er en ganske forfærdelig stor Sorg
for Mor, kan j. jo tænke; og
hvis Kan br, vi have gjort det
Tænke om, at T. uagtsomt skul-
de gaa det at vide; vi havde
jo haabet og troet at vi helt kunde
skaae der for det, men det
er ganske alligevel godt, at
og have faaet det at vide!
Det havde været forfærdeligt

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

for Christiane at høre paa den
alre Kæmpefjeld i Fejrtiden
og det vilde sikkert have
skilt heder en hel del af. Men
at en dandis ikke kunde
hænge sig af føde heder sammen?
Det var de, Min store Paa i July
og i Kæmpefjeldet har
Lis at Christiane var en lidt
agteligere, imod de, men den
Kæmpefjeld i Fejrtiden. Chris-
tiane indrømmede at Kæmpefjeldet
og senere, hun var forsvundet
hvor at maatte gaa og lyse
for heder i Gælle og det var
i alle andre Gælle, men i
maatte jo gøre det og i alle
de er vist, at det har i en
virkelig god Mening, i Gælle
det. — i Kæmpefjeldet.

Lis har lidt gamle forfærdet
i alle sikkert heder har, saa meget
sige overhovedet varit Kæmpefjeldet
Lis. I har underlige varit
varit heder for, at Lis skulde
lyse en Fortælling, saadan har
Lis gennemset i. Men et er
sikkert, at det er at Christiane
som Kæmpefjeldet har vist
den meget under alle dette. I
ville, heder, Lis, Kæmpefjeldet er de heder
I har faaet paa heder, fra Kæmpefjeldet
og skulde Lis er i Kæmpefjeldet
Men Lis har forandret i
hede en Fortælling og Lis Lis har
lystret i, saa heder, og
har faaet Christiane i heder.
— Men en flat heder Kæmpefjeldet
Kæmpefjeldet er Lis Lis Kæmpefjeldet
gør over det alheder, i
har haft Lis fra heder Kæmpefjeldet.

682693
Hav var Riv af, at him uelap sin
hande faat saa uerle Nuludning
ke Sturkenogelu: —

Y vilde saa tydelig gorne horte
og opmuntre eder. Vellig ^{dykto}
at alt, naar Y skriver Kommer
ke at se saa Hout og iudriguar
ut.

Fredey i Beruindey.

Tak for dit Brev, j skal char sin
derette Tante om det! — Y er for
fordelig glad ved Luighen ke at
komme hjem og tale ~~med~~ om det.
det er uerle snart at skulle
gaa her uden at kunne gøre
det uindte! — Dig skriver
da lidt Rorligt ke Christene?
him har ~~for~~ lidt forfer-
deligt, og uert ved Tanten
paa dig by Fader. —

Med koreg Hilsener!

Din Almus.